

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. října 2018 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Kurešové a soudců JUDr. Hany Hendrychové a Mgr. Radka Šnajdra v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 6. 2018, č. j. 4 T 55/2016-715,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným, že

1) od roku [REDAKCE] ze sídla provozovny [REDAKCE] a z místa svého bydliště v [REDAKCE] nejméně v 70 případech prostřednictvím inzertních internetových portálů nabízel k prodeji bazarové zboží, které odesílal prostřednictvím přepravní společnosti TOPTRANS EU a. s., za dodané zboží přijímal platby na účty vedené na jméno [REDAKCE] a tuto činnost provozoval v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, bez příslušného živnostenského oprávnění, ačkoli je zastavárenská činnost a maloobchod s použitým zbožím oborem živnosti volně uvedeným v příloze č. 4 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, jejíž provozování je vázáno na získání živnostenského oprávnění, a s vědomím toho, že živnostenské oprávnění k takové činnosti má pouze formální provozovatel zastavárny [REDAKCE], narozený [REDAKCE] [REDAKCE] který však fakticky provozovnu nevedl, na provozní činnosti se nepodílel, neměl z činnosti žádný zisk, přičemž obžalovaný prodejem použitého zboží takto získal nejméně 221 288 Kč,

2) dne [REDAKCE] v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] [REDAKCE] v prostoru terasy restaurace „[REDAKCE]“, za přítomnosti dalších hostů restaurace, po předchozí slovní rozeprá, řekl obsluze restaurace, poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE] „važ si práce, seš špinavá cikánka, takhle se mnou nikdo mluvit nebude, ty chcípneš“, a dále několikrát opakoval „černá cikánko, černá hubo“,

3) v období od [REDAKCE] na různých místech v [REDAKCE] v souvislosti s prověřováním skutku ze [REDAKCE] kdy poškozená [REDAKCE] opakovaně podávala vysvětlení ve věci podezření ze spáchání přečinu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny podle § 355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku [REDAKCE] tento jí nejprve hrozil, že pokud u výslechu neřekne to, co on chce, tak dostane, bude modrá a vyškube jí vlasy, přičemž část svých výhrůžek splnil tím, že jí na krk mířil kadeřnickými nůžkami a část vlasů jí ustříhl a vyškubal, kdy poté, co svou původní, pro něj příznivou výpověď změnila v jeho neprospěch, ji zmlátil, vyhodil ji za dveře bytu, hrozil jí, že pokud nepůjde znovu změnit svou výpověď, tak vezme všechny věci, co má u něj v bytě, vezme jí telefon, zbije ji a odsere si to celá její rodina,

4) nejprve dne [REDAKCE] v [REDAKCE] v ulici u [REDAKCE] [REDAKCE] v prostoru budovy [REDAKCE] při úředním jednání s poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

██████████, která na výše uvedeném ██████████ zastává funkci vedoucí odboru ██████████, této sdělil, ať si na něj dá pozor, kdy toto jeho vyjádření poškozená vnímala jako výhrůžku, přičemž následně, dne ██████████, u křižovatky u ██████████, kdy poškozená cestovala jako spolujezdec v motorovém vozidle, které řídil její manžel ██████████, obžalovaný, jako řidič osobního automobilu tov. zn. BMW černé barvy, jejich vozidlo předjel a před nimi prudce zabrzdil tak, že byli nuceni se svým vozidlem náhle zastavit tak, aby nedošlo ke střetu mezi vozidly, přičemž při tomto obžalovaný na poškozenou přes stažené okénko předváděl vulgární gesta a křičel „co čumiš, ty píčo“, dále dne ██████████ na křižovatce u ██████████ ve směru do ulice ██████████ zastavil se svým vozidlem BMW před vozidlem poškozené ██████████ tak, aby z místa nemohla odjet, přičemž směrem k poškozené předváděl vulgární gesta, a dále dne ██████████ v L ██████████, v prostoru před tunelem, kdy poškozená cestovala jako řidička v motorovém vozidle spolu se svým nezletilým synem, obžalovaný, jako řidič osobního automobilu tov. zn. BMW černé barvy, její vozidlo předjel a před ní prudce zabrzdil tak, že byla nucena se svým vozidlem náhle zastavit tak, aby nedošlo ke střetu mezi vozidly, přičemž následně na ni gestikuloval, aniž by opustil své vozidlo, kdy na základě těchto jednání má poškozená důvodné obavy o svůj život a zdraví, stejně tak o život a zdraví své rodiny,

- 5) v době nejméně od ██████████ na různých místech města ██████████ a v jeho bližším okolí, nejčastěji pak v ██████████, které je bydlištěm poškozené ██████████ této opakovaně sděloval, že ji zmlátí, zabije, polije kyselinou, elegantně odstraní, přičemž neustále vyhledával její osobní přítomnost, kdy ji fyzicky napadal, dále ji kontaktoval přes SMS zprávy, sociální sítě, kdy toto opakoval a zintenzivňoval, sledoval její pohyb, kdy k tomuto používal i své vozidlo, se kterým se jí za účelem dalšího kontaktu snažil zatarasit cestu, přičemž v poškozené tím vzbudil důvodnou obavu o svůj život nebo zdraví, v důsledku čehož byla poškozená nucena se skrývat v místě svého bydliště a ven vycházela pouze s doprovodem, a dále v prostředí internetové komunikační sítě facebook vytvořil účet pod jménem ██████████ kde zveřejnil fotografie poškozené ██████████ včetně fotografií intimních, které mohl pořídit pouze on v době trvání jejich vzájemného partnerského vztahu, přičemž z daného účtu kontaktoval přátele poškozené a uváděl, že jej nakazila pohlavní chorobou,
- 6) v době nejméně od ██████████ na různých místech města ██████████ a v jeho bližším okolí, nejčastěji pak v ██████████, které je bydlištěm poškozeného ██████████ a v ██████████, které je pracovištěm poškozeného, jej opakovaně kontaktoval přes komunikační síť Viber, kdy mu zasilal vulgární a výhrůžné zprávy, v nichž uváděl „až se vrátíš, tak vyfasuješ, zmlátím tě“, neustále vyhledával jeho osobní přítomnost, kdy mu opakovaně vyhrožoval ublížením na zdraví, v jednom případě mu vstříkl slzotvorný prostředek do obličeje a uvedl „počkej až tě chytну, ukážu ti“, přičemž daného jednání se dopouštěl za přítomnosti ██████████ a dalších rodinných příslušníků poškozeného, kdy tímto jednáním v něm vzbudil důvodnou obavu o svůj život nebo zdraví, v důsledku čehož poškozený s ██████████ zdil přespávat mimo město ██████████,
- 7) v době nejméně od ██████████ neoprávněně, bez nájemní smlouvy a jakéhokoliv užívacího práva a přes výslovný nesouhlas majitele a jeho výzvy k vyklizení užíval nebytový prostor na adrese ██████████ který je v majetku právnické osoby HAUS – ██████████ se sídlem ██████████,
- 8) dne ██████████ bouchal na zamčené dveře bytu ve 3. patře majitelky ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

█ a při tomto křičel na poškozenou █, která byla v tu dobu uvnitř bytu, že ji zabije, přičemž v poškozené vzbudil obavu z realizace výhrůžek, zároveň opakovanými údery úmyslně poškodil vstupní dveře bytu, čímž způsobil poškození majitelce bytu █ škodu poškozením v celkové výši 4 121 Kč,

9) dne █, na světelné křižovatce ulic █ ve směru k obchodnímu domu █, poté, co zastavil svým vozidlem tov. zn. BMW █ za vozidlem tov. zn. BMW █ poškozeného █ z vozidla vystoupil a dosud nezjištěným předmětem udeřil do zadního víka zavazadlového prostoru vozidla BMW █, čímž poškozenému █ způsobil škodu poškozením v celkové výši nejméně 6 000 Kč.

2. Soud prvního stupně kvalifikoval shora popsané trestné jednání obžalovaného pod bodem 1) jako přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 2) jako přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 3) jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, pod bodem 4) jako přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, pod bodem 5) jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) tr. zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 6) jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr. zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 7) jako přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 8) jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 9) jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.
3. Za shora popsané trestné činy byl obžalovanému █ uložen podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 2. 2018, č. j. 3 T 91/2016-126, v rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 1. 2018, č. j. 42 T 56/2017-401, v rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 5. 4. 2017, č. j. 5 T 38/2016-260, v rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2. 12. 2016, č. j. 7 T 71/2016-98, a v rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9. 5. 2016, č. j. 5 T 101/2015-653, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 To 418/2016-725, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
4. Zároveň bylo o nárocích poškozených rozhodnuto tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit █ na náhradě škody částku 5 106 Kč a █. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškození █ odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byl █ se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Naproti tomu byl obžalovaný █ podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby, která mu kladla za vinu, že dne 1 █ v ul. J. Kubelíka č. p. 223, v budově Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, předložil █ k podpisu kupní smlouvy k prodeji bytové jednotky v █ o velikosti 2+1, spoluvlastnického podílu o velikosti 6470/41230 na společných částech bytového domu č. p. █ a garáže █ (dále jenom jako Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

„nemovitost“), kterých byla majitelkou, za částku 360 000 Kč, kdy ona sama byla obviněným utvrzována v přesvědčení, že podepisuje zplnomocnění k zastupování k budoucímu prodeji a k jednání o prodeji uvedené nemovitosti, tak, jak bylo s obviněným předem domluveno, a s tímto listiny podepsala, přičemž na místě byla podána žádost na vklad změny vlastnického práva k nemovitosti ve prospěch [REDAKCE] narozeného 3. 4. 1956, a následně byl v jeho prospěch povolen a zapsán vklad vlastnického práva v katastru nemovitostí, a bezprostředně poté byla nemovitost prostřednictvím realitní kanceláře Molík reality s. r. o. nabízena k prodeji za částku 670 000 Kč, aniž by poškozená z prodeje něčeho obdržela, čímž byla poškozené [REDAKCE] způsobena škoda ve výši 650 000 Kč, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byly poškozené [REDAKCE] jako právní nástupkyně pozůstalé po [REDAKCE] odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

6. Proti napadenému rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně, a to v neprospěch obžalovaného, které zaměřila do zprošťujícího výroku a do výroku o trestu.
7. V písemném odůvodnění odvolání namítla, že vinu obžalovaného prokazují skutečnosti ohledně úhrady kupní ceny zeměle poškozené [REDAKCE] kdy právě fakt, že tato kupní cena vyplacena nebyla, je jedním z argumentů podporujících tvrzení obžaloby o podvodném úmyslu obžalovaného. Podivuje se dále nad tím, že soud, přestože měl obhajobou předložený doklad o úhradě kupní ceny, na němž měl být podpis poškozené [REDAKCE] nezadal provést, k návrhu obžaloby, znalecké zkoumání k ověření pravosti podpisu, a to přestože i laik rozpozná výrazný rozdíl mezi podpisem poškozené [REDAKCE] na dokladu o uhrazení kupní ceny a jejími podpisy na dokumentech dodaných obžalobou. Soud rovněž zpochybnil smysl podaného trestního oznámení, které poškozená [REDAKCE] podala po nátlaku svých dcer, které se seznámily s obsahem listin, které podepsala v souvislosti se svým bytem. Odmítl též provést důkaz trestním oznámením, které podala poškozená [REDAKCE]. Státní zástupkyně tvrdí, že skutečnost, že poškozená [REDAKCE] v hlavním líčení nevypovídala, nemůže být překážkou pro řádné posouzení protiprávního jednání, když obě její dcery vypovídaly při hlavním líčení shodně s výpovědí, kterou učinila při podání vysvětlení, tedy že měla za to, že s obžalovaným podepisuje zprostředkovatelskou smlouvu a že jí měla být vyplacena záloha kupní ceny, což se nestalo. Shodně také její dcery potvrdily, že poškozená [REDAKCE] nebyla v inkriminované době příjemkyní žádného většího finančního obnosu, a v rámci dědického řízení nebyla zjištěna žádná finanční hotovost, či hodnotnější majetek. O úhradě částky 360 000 Kč obžalovaným tak lze s úspěchem pochybovat, přihlédneme-li rovněž k tomu, že nebylo prokázáno, že by touto částkou svědek [REDAKCE] či obžalovaný, disponoval. Nadto poukazuje na to, že obhajoba staví svá tvrzení na podpisu poškozené [REDAKCE] jako osoby na hranici svéprávnosti, dlouhodobě užívající alkohol. Ani podepsaná kupní smlouva, přestože byla učiněna před pracovníci podatelny katastrálního úřadu, neprokazuje, že poškozená [REDAKCE] byla seznámena s obsahem smlouvy. Pracovnice podatelny katastrálního úřadu sice uváděla, že při podpisu smluv účastníci vědí, co podepisují; daná pracovnice však nebyla přímo úkonu přítomna a těžko si lze v konkrétním případě představit, že by s obsahem smluv účastníky osobně seznamovala, konečně s ohledem na dobu, která uplynula od podpisu nelze proběhlé události důvěryhodně ověřit. Týká-li se dcer poškozené [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] nebyla u nich zjištěna žádná motivace ke krivému obvinění či krivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně souladné a odpovídají předloženým důkazům. Nelze ani opomenout, že se sama poškozená [REDAKCE] obrátila obžalovanému již žalobou v civilním řízení. Jednání obžalovaného, tvrzené obžalobou, lze mít tak za bezpečně prokázané a je třeba jej kvalifikovat jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku.
8. V rámci odůvodnění odvolání do výroku o trestu státní zástupkyně v první řadě odkazuje na § 38 odst. 1 trestního zákoníku a zároveň § 39 odst. 1 trestního zákoníku a konstatuje, že souhlasí Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

s uložením nepodmíněného trestu, avšak jeho výměru považuje za nedostatečně přísnou. Shrnuje, že obžalovaný byl celkem dvanáctkrát soudy České republiky odsouzen pro různorodou trestnou činnost, včetně velmi závažné trestné činnosti a včetně trestné činnosti spáchané opět vůči poškozené [REDAKCE]. Z hlediska možné nápravy pachatele lze vyvodit, že jeho náprava je ztížena, neboť je zřejmé, že je zvyklý dlouhodobě používat agresivní vzorec jednání a ekonomicky parazituje na společnosti, přičemž ani dříve ukládané tresty na něho neměly žádný vliv. Rovněž v neprospěch obžalovaného svědčí skutečnost, že se trestné činnosti dopustil s rozmyslem a po předchozím uvážení, ve větším rozsahu, na více osobách, a to zejména na ženách. Projevenou lítost ze strany obžalovaného pak byla dle jejího názoru pouze účelová. Považuje tedy trest ve výměře 6 roků za zcela nedostatečný, když oproti trestu ve výměře 4,5 roku, který byl uložen za trestné činy, ke kterým je tento trest souhrnným, došlo k navýšení o pouhý 1,5 roku, a to pro dalších 9 trestných činů. S ohledem na uvedené má za to, že soud měl uložit trest při samotné horní hranici možné výměry, zvýšené o jednu třetinu, a to jako trest souhrnný za spáchání většího počtu trestných činů.

9. Závěrem navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem napadený rozsudek v části, kde byl obžalovaný zproštěn podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby, zrušil v plném rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil Okresnímu soudu v Mostě k novému projednání a rozhodnutí. Dále navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil výrok o trestu a sám obžalovanému uložil podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 59 odst. 1 tr. zákoníku, souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 roků a pro jeho výkon ho zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku.
10. V odsuzující části výrok o vině obžalovaného nebyl odvoláním napaden, nabyl právní moci, a krajským soudem proto nebyl napadený rozsudek v tomto směru přezkoumáván.
11. Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadených výroků předmětného rozsudku, tedy zprošťující části výroku o vině a rovněž výroku o trestu, jakož i řízení, které jejich vyhlášení předcházelo, avšak odvolání důvodným neshledal.
12. Řízení předcházející napadenému rozsudku nevykazuje žádných podstatných procesních vad, jež by měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků. Byla v něm dodržena příslušná ustanovení trestního řádu upravující průběh řízení, a to včetně těch, která slouží k zajištění obhajoby obžalovaného. Nutno podotknout, že pochybení procesního charakteru nebyla státní zástupkyně v odvolání ani namítána.
13. Soud prvního stupně provedl dokazování v dostatečném rozsahu a postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá § 2 odst. 6 tr. řádu. Svě úvahy v uvedeném směru pak příléhavým způsobem rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku v intencích ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, a odvolací soud se s nimi ztotožnil.
14. Shora uvedené se týká i zprošťujícího výroku o vině, a výroků na něj navazujících. I v tomto směru soud prvního stupně provedl vyčerpávající dokazování, provedené důkazy hodnotil důsledně ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a pokud dospěl k závěru, že jimi nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se projednávaný skutek stal, odvolací soud se s ním plně ztotožnil a pro stručnost odkazuje na podrobné a příléhavé odůvodnění napadeného rozsudku na stranách 25 až 31. Lze zcela souhlasit se soudem prvního stupně, že ohledně předmětného skutku se ocitl v důkazní nouzi, když neměl k dispozici procesně použitelnou výpověď zemřelé poškozené [REDAKCE] která byla přítomna v zásadě všem událostem, které souvisejí s projednávaným skutkem. Její výslech byl učiněn pouze v přípravném řízení formou podání vysvětlení, zaznamenaného do úředního záznamu, realizovaného před zahájením trestního stíhání

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

obžalovaného ve smyslu § 158 odst. 3 tr. řádu. Za daných okolností tak lze provést takovým úředním záznamem v hlavním líčení důkaz pouze v případě, kdy s tímto postupem souhlasí státní zástupce a zároveň obžalovaný (§ 211 odst. 6 tr. řádu). Obžalovaný však k tomuto postupu souhlas soudu prvního stupně nedal.

15. Z výpovědí dcer poškozené [REDAKCE] vyplynuly pouze zprostředkované a kusé informace o obsahu jednání mezi poškozenou [REDAKCE] a obžalovaným při sjednávání kupní smlouvy k jejímu bytu, které navíc její dcery dostaly až poté, co vůči ní vyvinuly určitý tlak, aby zjistily, jaký je stav prodeje bytu a kde jsou peníze z jeho prodeje. Je tak otázkou, zda poškozená [REDAKCE] svá prohlášení, směřovaná ke svým dcerám [REDAKCE] nečinila pouze z obav z jejich následné reakce. Jejich zprostředkované tvrzení, že jejich matka - poškozená [REDAKCE] - nevěděla, že podepisuje kupní smlouvu, a domnívala se, že jde pouze o smlouvu o zprostředkování prodeje bytu, nejenže není podpořeno dalšími důkazy, ale naopak je celou řadou důkazů výrazně zpochybňováno. Kromě toho, že obžalovaný od počátku trestního stíhání tvrdí, že poškozená věděla, jakou smlouvu podepisuje, je třeba v tomto směru dále poukázat na to, že poškozená [REDAKCE] prokazatelně danou kupní smlouvu podepsala na katastrálním úřadu před pracovníci tohoto úřadu, která ověřila pravost podpisu na základě předložených občanských průkazů; svědek [REDAKCE], který s poškozenou ohledně bytu osobně jednal, potvrdil nejen skutečnost, že si poškozená zcela určitě musela být vědoma toho, že podepisuje kupní smlouvu, ale, jak vyplynulo také z jeho výpovědi, vytvoření uvedené smlouvy a jejímu následnému podpisu předcházela jednání, bylo nutné učinit další úkony a vyčkat skončení dědického řízení po matce poškozené; navíc poškozená měla předmětnou kupní smlouvu ve svém držení, ale svým dcerám ji neukázala, a trestní oznámení podala až na nátlak svých dcer.
16. Pokud s ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl soud prvního stupně k závěru, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] v Mostě v budově Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, předložil [REDAKCE] k podpisu kupní smlouvu k prodeji bytové jednotky v [REDAKCE] o velikosti 2+1, spoluvlastnického podílu o velikosti 6470/41230 na společných částech bytového domu č. p. [REDAKCE] a garáže č. [REDAKCE] kterých byla majitelkou, za částku 360 000 Kč, kdy ona sama jím byla utvrzována v přesvědčení, že podepisuje zplnomocnění k zastupování k budoucímu prodeji a k jednání o prodeji uvedené nemovitosti, jak s ním bylo předem domluveno, a s tímto listiny podepsala, přičemž na místě byla podána žádost na vklad změny vlastnického práva k nemovitosti ve prospěch [REDAKCE] a následně byl v jeho prospěch povolen a zapsán vklad vlastnického práva v katastru nemovitostí a bezprostředně poté byla nemovitost prostřednictvím realitní kanceláře Molík reality s. r. o. nabízena k prodeji za částku 670 000 Kč, aniž by poškozená z prodeje něčeho obdržela, čímž byla poškozená [REDAKCE] způsobena škoda ve výši 650 000 Kč, jde o závěr, s nímž se krajský soud zcela ztotožnil.
17. Pokud jde o státní zástupkyni v odvolání navrhané doplnění dokazování, nutno uvést, že tyto návrhy byly uplatněny již v hlavním líčení, a soud prvního stupně se s nimi bezezbytku vypořádal. S jeho argumenty, proč je zamítl, rozvedenými v odůvodnění napadeného rozsudku, se krajský soud ztotožnil a i v tomto směru pro stručnost odkazuje na odůvodnění rozsudku na straně 29-30. I podle odvolacího soudu by na shora uvedených závěrech nemohly nic změnit ani výslech pracovnice katastrálního úřadu, ani znalecké zkoumání z oboru písmoznalectví za účelem ověření pravosti podpisu poškozené [REDAKCE] na pokladním dokladu, který byl soudu předložen svědkem [REDAKCE], tedy otcem obžalovaného, a který dokládá úhradu kupní ceny bytu ze strany právě svědka [REDAKCE] poškozené [REDAKCE]. I kdyby totiž bylo na základě znaleckého posudku shledáno, že podpis poškozené [REDAKCE] na pokladním dokladu není jejím pravým podpisem, nebylo by z takového závěru možno dovodit žádné relevantní skutečnosti ve vztahu k trestnímu stíhání obžalovaného pro projednávaný skutek, Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

neboť uvedený pokladní doklad zněl na jméno svědka [REDAKCE] (otce obžalovaného), přičemž nebyly zajištěny žádné důkazy, které by osvětlovaly roli a úmysl tohoto svědka, ani důkazy, které by prokazovaly spojitost obžalovaného s uvedeným pokladním dokladem. Osvětlit tyto skutečnosti by vedle výpovědi poškozené mohla pouze výpověď svědka [REDAKCE] či výpověď obžalovaného, nicméně poškozená zemřela, a svědek [REDAKCE] stejně jako obžalovaný využili svého práva a vypovídat k danému skutku odmítli. Je otázkou, zda částka uvedená na pokladním dokladu byla uhrazena, zvláště za situace, kdy nebyl zjištěn žádný hodnotnější finanční obnos v rámci dědického řízení po zemřelé poškozené [REDAKCE]. Ovšem vzhledem ke shora zmíněné důkazní nouzi by bylo možné jen spekulovat, zda byla či nebyla cena bytu uhrazena, a pokud byla, kde skončily prostředky z prodeje bytu utržené.

18. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že existují důvodné pochybnosti o tom, že se žalovaný skutek stal. Soud prvního stupně proto rozhodl správně a zcela v souladu se zákonem, když obžalovaného podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby v tomto směru zprostil. V návaznosti na zprošťující výrok je správným i výrok, kterým soud prvního stupně podle § 229 odst. 3 tr. řádu poškozené [REDAKCE] jako právní nástupkyně pozůstalé po [REDAKCE] odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
19. Pochybení nebylo odvolacím soudem shledáno ani ve státní zástupkyní napadeném výroku o trestu. I v tomto směru se krajský soud ztotožnil se závěry soudu prvního stupně. Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud prvního stupně zcela v souladu s § 37, § 38 a § 39 tr. zákoníku, kdy kladl důraz jednak na povahu a závažnost projednávané trestné činnosti, a přihlédl k osobnosti obžalovaného, jeho poměrům i k možnostem jeho nápravy.
20. Správně shledal, že obžalovanému [REDAKCE] je třeba uložit souhrnný trest za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 2. 2018, č. j. 3 T 91/2016-126, k rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 1. 2018, č. j. 42 T 56/2017-401, k rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 5. 4. 2017, č. j. 5 T 38/2016-260, k rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2. 12. 2016, č. j. 7 T 71/2016-98, a k rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9. 5. 2016, č. j. 5 T 101/2015-653, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 To 418/2016-725, a to v sazbě nejpřísnější trestného činu, tedy v sazbě § 175 odst. 2 tr. zákoníku.
21. Je třeba připustit, jak uvedla v odvolání státní zástupkyně, že obžalovanému je ukládán trest za větší počet trestných činů, tedy dvanáct přečinů a dva zločiny, ale na druhé straně státní zástupkyně přecenila jeho trestní minulost, když mu vytkla to, že byl dvanáctkrát odsouzen. V tomto směru je třeba uvést, že k posledním pěti odsouzením přichází v projednávané věci vztah souhrnnosti, a pokud jde o zbývajících sedm záznamů, tak první z roku 2003 je ze zákona zahlazen, stejně jako druhý z roku 2005 a třetí z roku 2009, tedy nelze k nim při ukládání trestu přihlížet. Odsouzení, zachycená v opisu rejstříku trestů obžalovaného pod body 4), 5), 6) a 7) jsou ve vztahu souhrnnosti, obžalovanému byl za ně uložen trest obecně prospěšných prací a trest zákazu činnosti, přičemž oba tyto tresty obžalovaný již vykonal, a tak i tato odsouzení jsou ze zákona zahlazena. Zbývají tak záznamy pod body 8) až 12), k nimž je v projednávané věci dán vztah souhrnnosti.
22. Jak již bylo zmíněno výše, obžalovanému byl ukládán souhrnný trest v rámci sazby § 175 odst. 2 tr. zákoníku (sazba trestu odnětí svobody od dvou do osmi let). Soud prvního stupně obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání šesti let, což je v horní polovině zmíněné trestní sazby. Do takto vyměřeného trestu dostatečným způsobem promítl okolnosti týkající se jak povahy a charakteru trestného jednání obžalovaného, tak okolnosti týkající se jeho osoby a možnosti jeho nápravy. V tomto směru je třeba doplnit, že z chování obžalovaného ve veřejném zasedání při projednávání odvolání bylo zřejmé, že výkon trestu odnětí svobody, ve kterém se nachází od konce roku 2016, má na něj zásadní výchovný vliv. Obžalovaný umírnil Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

projevy svého chování a vyjadřování, v projednávané věci přijal následky svého jednání, uznal svou vinu a souhlasil i s trestem, který mu byl napadeným rozsudkem uložen. Ze zprávy věznice o chování obžalovaného ve výkonu trestu vyplývá, že obžalovaný se ve výkonu trestu chová slušně, plní program zacházení, nevyvolává konflikty, získal již tři kázeňské pochvaly, a především je pracovně zařazen jako pomocný kuchař a tuto práci řádně vykonává. Je tak zřejmé, že vykonávaný trest má na obžalovaného příznivý výchovný vliv, a s ohledem na tuto skutečnost lze důvodně předpokládat, že trest ve výměře 6 roků je dostatečným k jeho nápravě.

23. Pokud státní zástupkyně ve svém odvolání navrhovala postup podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku, který umožňuje soudu uložit pachateli, který znovu spáchal zvláště závažný zločin, trest v horní polovině trestní sazby stanovené v zákoně, zvýšené o jednu třetinu, je třeba poznamenat, že podmínky pro použití tohoto ustanovení v případě obžalovaného R. [REDAKCE] splněny nejsou, neboť obžalovaný v projednávané věci nebyl uznán vinným žádným zvláště závažným zločinem. Státní zástupkyně tak nepochybně zamýšlela postup podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, který stanoví, že jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu. Ostatně v tomto směru korigoval odvolání ve veřejném zasedání intervenující státní zástupce. Avšak ani podmínky pro takový postup krajský soud u obžalovaného [REDAKCE] neshledal. Jednak je třeba v tomto směru uvážit, že obžalovaný se sice dopustil většího počtu trestných činů, ve valné většině z nich však jde o přečiny; dále je potřeba zohlednit, že v projednávané věci jde o trestnou činnost spáchanou v roce 2015 a na počátku roku 2016, a zmínit je třeba také již shora rozvedený aktuální postoj obžalovaného k jeho trestné činnosti a pozitivní změnu v jeho chování. Po uvážení těchto skutečností krajský soud neshledal podmínky pro státní zástupkyní navrhovaný postup a trest uložený obžalovanému soudem prvního stupně shledal zcela přiměřeným a odpovídajícím všem zákonným ustanovením.
24. Pochybení nebylo shledáno ani v odvoláním nenapadeném výroku o náhradě škody.
25. Ze shora uvedených důvodů Krajský soud v Ústí nad Labem neshledal odvolání státní zástupkyně důvodným, a proto ho podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Poučení o dovolání:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. řádu) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 30. října 2018

JUDr. Jana Kurešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.